

historisk Opfattelse af de Forhandlinger, som gik forud for Antagelsen af Grundlovens § 17 og § 16, saa burde det blive klart, at den ærede Finantsminister i sin Opfattelse af dem har afgjort Uret. Det er nemlig indlysende, at der i § 17 kun er Tale om en Udgang til ved Lov at bestemme Apanagerne for det Kgl. Huus. Der staaer udtrykkeligt, at for Medlemmerne af det Kgl. Huus kunne der bestemmes Apanager ved Lov, altsaa kunne — som den ærede Minister først meget rigtigt angav, uagtet han senere — naturligvis ved en Feiltagelse — brugte Ordet „skulle“ istedetfor „kunne“. Ja, hvis der stod „skulle“ saa vare Forholdene ganske anderledes, saa vilde der, afseet fra Lovens Barighedsgrænse ikke vare Forskjel mellem § 16 „Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov“, og den følgende Paragraph om Apanager for Medlemmer af det Kongelige Huus. Men nu hedder det, at for Medlemmerne af det Kgl. Huus kunne der bestemmes Apanager ved Lov. Nu stiller Forholdet sig saaledes, naar man gaaer tilbage til de Forhandlinger, som ved disse Paragrapher have været førte i Rigsforsamlingen, at der var et æret Medlem, nemlig den daværende 3die Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Orsted), som udtrykkeligt stillede det Forslag, at de Apanager, som for Tiden ere tilstaaede Enkedronningerne, Prindsjerne og Prindsesserne, fremdeles blive at udrede af Statens andre Udgifter; men mod dette stod Regjeringens oprindelige Udkast, som ogsaa var tiltraadt af Udvalget, hvorefter der var forbeholdt Kongen og Rigsdagen større Frihed, hvorved det var overladt den tilkommende Lovgivning at afgjøre, hvilke Apanager der skulde fastsættes, overladt at afgjøre det ved Lov, om dette fandtes rigtigt, overladt at afgjøre det ved en Finantslov, dersom dette fandtes at burde foretrækkes. Alt dette var altsaa henstillet til Regjeringen og til den tilkommende Rigsdag, i fuld Tillid til denne Regjeringens og Rigsdags Takt. Den ærede daværende 3die Kjøbenhavnske Rigsdagsmand havde imidlertid ikke den Tillid til den tilkommende Rigsdags rette Takt, han vilde, at Reglen for de nuværende Apanager skulde optages i Grundloven, han vilde, at de bestaaende Apanager

skulde være urokkelige, og han gjorde gjældende, at de alle hvilede paa contractsmæssig Grundvold; dertil blev svaret, at forsaavidt de hvilede paa contractsmæssig Grundvold maatte de være urokkelige, men derimod kunde en kongelig Resolution ikke betragtes som en urokkelig Contracts-Grundvold. En anden æret Kjøbenhavnsk Rigsdagsmand, som ikke nu har Sæde heri Salen, gjorde opmærksom paa, at det var af ikke liden Vigtighed at erfare, hvad Meningen af Lovudkastet var, om Meningen ikke var den, som Udvalget havde udtalt, nemlig at Sagens Ordning var overladt til en tilkommende Rigsdags fri Afgjørelse, eller om Sagen var bestemt afgjort engang for alle ved tidligere kongelige Rescripter, og efter den Opfordring, som saaledes var stillet, svarede den ærede Finantsminister — den samme, som for Dieblicket er Finantsminister — at Ministeriet har forstaaet Sen saaledes, at det ligesaa vel vil være at underkaste en Finantslovs Bestemmelser, hvor store Apanager der blive at tilstaae de nærværende Medlemmer af Kongehuset, som de fremtidige, og efter denne Erklæring af den ærede Finantsminister tog Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgfreds sit Forslag tilbage, hvorpaa Udvalgets Indstilling antoges uden nogen Modsigelse eenstemmigt. Efter denne Fremstilling af Sagens historiske Gang, til hvilken jeg som sagt kun er gaaet tvungen ved den ærede Ministers Uttringer, troer jeg, at maatte gjentage min tidligere Sætning, at det er aabenbart, at Rigsdagen har fuldkommen fri Haand, saaledes at der ikke er nogen Nødvendighed for, allerede nu at give en Apanagelov; om man vil gjøre det eller ikke, det er et ganske andet Spørgsmaal, men jeg troer, at det trostigt kan overlades til Sagens videre Behandling, og jeg skal altsaa tillade mig, gjentagende at understøtte det Forslag, som er stillet.

Finantsministeren: Naar den ærede Taler har begyndt med at erklære, hvorom der vel kunne være forskellige Meninger, at jeg ikke har havt tilstrækkelig Grund til at udtale mig som steet er ifølge de Uttringer, som tilforn ere faldne her, saa troer jeg, at det er en Følge af, at den ærede Taler maaskee ikke